

satte over paa den anden Side af Sundet. I de senere Aar har Postdampskibsarten været helt standset i 28 Dage aarlig i Gjennemsnit, medens der har været Istransport over Alfsund i gennemsnitlig 45 Dage om Aaret. I den strenge Vinter 1887—88 var Farten endog standset helt i 76 Dage, og Istransporten varede i 88 Dage.

Det maa formentlig herefter erkendes, at den nuværende Ordning af den omhandlede Forbindelse er saa mangelfuld og medfører saa følelige Ulemper, at en Forbedring af samme maa anses for høist ønskelig. Naar man imidlertid i denne Henseende fra forskjellig Side har fæstet Tanken paa Banelinier fra de bestaaende Baner paa Sjælland til Kallehave i Forbindelse med et fast Broanlæg, eventuelt Dampfærgeoverfart, over Alfsund samt Baneanlæg paa Møen, skjønner Regjeringen ikke, at de herom fremkomne Planer, hvis Gjennemførelse vilde medføre meget betydelige Udgifter, have Udsigt til at realiseres i en nærmere Fremtid. Derimod maa man finde, at der er fuld Høie til fra Statens Side at bringe et passende Offer for at opnaa, at der sikres Møen en saa vidt mulig uafbrudt Forbindelse med Sjælland Aaret rundt, dog under Forudsætning af, at der fra de i en Forbedring af Forholdene nærmest interesserede Egnes Side ydes Sagen en passende Støtte.

Det vil herved erindres, at Spørgsmaalet om at hde Bidrag af Statskassen til Udgifterne ved en Forbedring af Færgeforholdene ved Kallehave og Koster alt tidligere har været fremme, idet der ved Finantslovene for 1874—75 og 1875—76 stillede et Beløb af indtil 24,000 Kr. til Naadighed i det omhandlede Diemed. Denne Bevilling kom dog ikke til Anvendelse, idet Præsts Amtsråd, hvem det i Henhold til Lov om Bestyrelsen af Færgevæsenet af 21de Marts 1874 nærmest maatte paahvile at tage Ordningen af hele dette Forhold i sin Haand, vøgede sig ved at træffe de fornødne videre Skridt i Overensstemmelse hermed, jfr. Skrivelse her fra af 6te November 1876 til Folkethingets Finantsudvalg (Rigsdagstidenden for 1876—77 Tillæg B. Sp. 409—12).

Om nu end Ministeriet fremdeles maa fastholde sin Opfattelse af Amtsrådets Opgave overfor det foreliggende Spørgsmaal, har man dog, efterat Sagen gennem forskjellige til Ministeriet rettede Andragender paany er bleven reist, og efter at man i denne Anledning paany har forhandlet med Amtsrådet, troet at kunne anbefale, at der til Gjennemførelsen af en Ordning, som formentlig maa tilfredsstille rimelige Krav til Forbedring i den bestaaende Tilstand, fra Statens Side ydes Medvirkning herved i betydelig større Omfang end tidligere paatænt.

Man skal i saa Henseende bemærke, at der foreligger Ministeriet et af Overingeniør Tegner i 1888 udarbejdet Projekt til at lade de tilstedeværende Broer ved Kallehave og Koster, hvilke ikke egne sig til Brug ved en Dampskibsforbindelse, afløse af Anlæg paa begge Sider af Vandet, udbefattende Dæmninger ud over Landgrundene med tilhørende Brohoveder paa 9 Fods Vanddybde, indrettede til, at mindre Dampskibe kunne lægge til ved samme, altsaa i det Væsentlige en lignende Ordning som den, der i sin Tid tilveiebragtes for Dampskibsarten mellem Alsborg og Nørresundby inden Anlæget af den faste Bro. Dæmningerne ere tænkte lagte saaledes, at de senere kunne indgaa som Led i et eventuelt fast Broanlæg. Ifølge Oplysninger fra Vin-fjorden, hvor Istorholdene turde være lige saa vanskelige som ved Alfsund, var Overfarten fra dens Begyndelse i 1873 til dens Ophævelse i 1879 ikke standset en eneste Dag; kun i de strengeste Svintre var det nødvendigt at indstille Overfarten om Natten.

Efter de saaledes foreliggende Erfaringer turde det derfor anses sandsynligt, at der med de foreslaaede Anlæg, hvis Udførelse er kalkuleret til en Bekostning af ca. 200,000 Kr., og med passende Dampskib vil kunne sikres en omtrent uafbrudt Forbindelse mellem Sjælland og Møen ogsaa under Istorhold, naar det er nødvendigt at indstille den regelmæssige Fart fra Masnedssund til Stege. — Gjennemførelsen af denne Ordning vil imidlertid nødvendiggøre en saadan Forandring i den bestaaende Færgeforbindelse mellem Kallehave og Koster, at Færgeprivilegierne, da disses Indhavere have erklæret sig villige til at indgaa paa en delvis Opgivelse af deres Eneret, bør afløses enten ved mundelig Overenskomst eller gennem Expropriation, eventuelt i Forbindelse med den fornødne Expropriation, til Anlæget af Dæmningerne, idet der saa paa anden Maade maatte drages Omhu for Opretholdelsen af en saadan Færgeforbindelse over Sundet, som efter den nye Ordning vedblivende maatte anses nødvendig.